

MIÉRT SZENVEDNEK A KERESZTÉNYEK?

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2019. augusztus 25.

Egy Igét szeretnék kivetíteni az Egyszerű fordítás alapján, ez lesz a mai alapigénk:

Róma 8,37. Egyszerű fordítás

37. Mindezek ellenére, minden nehéz helyzetben mi vagyunk a győztesek! Sőt, még annál is többek Ő általa, aki szeretett bennünket.

Halleluja! Szeretném ezzel az Igével megalapozni a szívedet. Megágyazni a szívedet, mert ami ma elhangzik, annak ebbe kell beleülnie, ezt kell körülvennie. Ez kell, hogy a szemed előtt legyen, ez a való igazság. Elolvasom még egyszer, olvassuk együtt, látjátok ti is:

Róma 8,37. Egyszerű fordítás

37. Mindezek ellenére, minden nehéz helyzetben mi vagyunk a győztesek! Sőt, még annál is többek Ő általa, aki szeretett bennünket.

Halleluja! Miért ez az Ige a mai alapigénk? Azért, mert a szenvedésről szeretnék beszélni és prédikálni. Arról a fajta szenvedésről, amelyet bizonyos keresztényeknek nem kellene átélni, de átélnek, és arról a fajta szenvedésről, amelyet át kellene élni, de sokan menekülnek előle, és nem élnek át. Sok szenvedést látunk a földön a környezetünkben. Nemcsak a világ szenved, hanem benne az emberek is sok mindentől. Szived a világ sok bajtól, háborútól, éhségtől, aszályoktól, árvizektől, és hogyha nézted a híradásokat a napokban, tűzvészektől is.

Ugye ez a világ a bűn és az átok alá van rekesztve. Ez nagyon régóta így van, hogy a világ sóvárogva várja Isten fiainak a megjelenését. A világ sóvárog Isten jelenléte után. Istennek megvan a terve, hogyan hozza ezt helyre. A mai téma nem ez, hanem az, hogy ebben a világban benne élnek az emberek nemzetekben, társadalmakban, és benne élnek ebben a csoportban a hívők, és a nem hívők is. Vannak olyan szenvedések, amelyek elérnek nem hívőket és hívőket is.

Kétféle módon szeretném megkülönböztetni a mai napon azokat a szenvedéseket, amelyeket mi megélünk, és átélünk a testünkben, a lelkünkben, az érzéseinkben. Az egyik az, amikor nem kellene, hogy szenvedjél, a másik az, amitől kellene, hogy szenvedjél. Szeretném, ha az alapigénket a szívedben forgatnád folyamatosan, ahogy ma erről hallasz, mert azt olvastuk, hogy mindezek ellenére, minden nehéz helyzetben mi vagyunk a győztesek. Én hiszem, hogy megértést kapsz ma arról, hogy mik azok a dolgok, amik miatt nem kellene szenvedned, és mik azok a dolgok, amiken viszont keresztül kell menned ahhoz, hogy eljuss arra a helyre, hogy azok miatt nem kell szenvedned, végül is nem fogsz szenvedni. Az emberben megvan a vágy egyébként, úgy hiszem, hogy kerülje a nehéz helyzeteket. A hústest természete az, hogy mindig a könnyebb utat válassza. Azt az utat válassza, ahol könnyebben el lehet lavírozni. Ahol nincsen ellenállás. Ahol nincsen nyomás. Ahol ki lehet siklani a ránk nehezedő nyomás, felelősség, és szenvedés alól – szeretünk megmenekülni ezek elől. Nem mindig vállaljuk fel, és nem mindig vállaljuk be azokat a dolgokat, amiket be kellene vállalnunk.

Az az igazság, hogy a mi Istenünkben is megvan a vágy arra, hogy ne szenvedjünk dolgoktól. Jézus megváltói munkájának fontos része volt az Ő helyettesítő áldozatában, hogy olyan dolgokért szenvedett, amelyek lehetővé teszik a te számodra, hogy te azért, amiért Ő szenvedett, már ne szenvedjél. Kétféle dolog miatt szenvedett Jézus. Egyik volt az üldöztetése, a szolgálata kezdetétől fogva. Az egész szolgálata végéig szenvedett. Szendéseken ment keresztül. Támadták Őt testileg, érzelmileg, támadták, vádolták Őt mindenféle szinten. Az egész szolgálatán végigvonul ez a fajta szenvedés, és az üldözéssel járó szenvedés nekünk is az osztályrészünk. De szenvedett még valami másért is: a kereszten, a megváltói munka az, amit Ő bevégezte. Azért végezte el, hogy amikből Ő megszabadított, azok miatt te ne szenvedjél. Mivelhogy a vallásos világban nagy összezavartság van, mert nagyon sok Ige szól az Újszövetségben a szenvedésről. Nagyon sokan Isten akaratának

tulajdonítják be azokat a szenvedéseket, amik érik a világot, és érik az embereket, és érik a keresztényeket is. Pedig nem Isten tehet róla, sőt, Ő arról gondoskodott, hogy az emberek azok miatt ne szenvedjenek. A tudatlanság, az igei megértés hiánya, és gonosz ördögi tanítások megakadályozták az embereket, és belekerültek abba a csapdába, amelyet úgy is lehetne hívni, hogy Isten miatti szenvedés. De nem kell azok a dolgok miatt szenvedned, amiktől Jézus megváltott téged!

Ahogy olvastam tegnap a Teremtés könyvét, és végigolvastam az egész 1. fejezetet, kiugrott számomra az belőle, hogy hat nap alatt Isten megteremtette a világot, és a hat naptól öt napon elmondta azt, hogy amit teremtettem, az jó. De a legvégén összefoglalja, és azt mondja saját magára, hogy minden, amit teremtettem, jó. A szenvedés egy jó dolog? Nem jó dolog. Isten nem teremtett betegséget. Isten nem teremtett szenvedést. Isten nem teremtett kínokat. Ádámnak megvolt minden egyes testrésze, és tökéletesen működött a teremtés után. Az ő áruháza, ellenszegülése hozta be a világba azt az istentelenséget, aminek a következményeképpen megromlott a kapcsolat Isten és ember között, de megromlott ember és ember között is. Ha figyelmesen olvasod a Teremtés könyvét, akkor láthatod, hogy az első testvérpár is egymás ellen fordult: Káin megölte Ábelt. A mai napon is jelen van az, hogy az emberek szenvednek különböző dolgok miatt, sokszor saját hibáikból, és nem mehetünk el ez mellett szó nélkül, mert sokszor azért szenvednek, mert rossz döntést hoztak. Vagy mert valamit meg kellett volna tenni, és nem tették. Vagy amikor tettek valamit, nem jól tették meg.

Nagyon sok példát fel lehetne sorolni. Talán egy-kettőt megemlítek. Nem biztos, hogy ez rád illik, de én sok emberrel találkoztam, akire ez illik. Aki lusta volt tinédzser korában, és nem volt hajlandó tanulni az iskolában. Emiatt nem végezte el az iskoláját, nem fejezte be, nem lépett tovább, hogy esetleg képezze magát. Ezért, mivelhogy lusta volt, engedetlen, makacs és nyakas, nincs egy jó szakmája, nincs egy jó munkahelye, és nincs egy jó fizetése. Emiatt szenved anyagilag. Vannak emberek, akik ráfogják: ez a kormány hibája, anyám, apám hibája! Mindenkinek a hibája, csak nem az enyém! Nem találják, nem vállalják a felelősséget. Vannak, akik hatalmas adósságba estek, és gyakorlatilag tönkrementek, mert olyan mértékű hitelt vettek a nyakukba, amit nem kellett volna, nem lett volna szabad felvenni. Még a józan paraszti ész is az ellen lett volna, hogy azt fölvegyék. De nem, ők nagyravágyók voltak, és új ház, és új autó, és minden kellett nekik. Nem gondolták át, nem bölcs döntést hoztak, és emiatt a mai napon szenvednek. Nem okolhatod ezért Istent! Még a bankot sem, hiába volt az esetleg tisztességtelen veled.

Lehetne sorolni, hogy mi minden miatt szenvednek az emberek. Sz szenvednek a kapcsolataikban, szenvednek a családjukban, szenvednek a testükben a betegségüktől. Sz szenvednek az emberek gonoszságaitól. Sz szenvednek a szegénységtől. Jézus azért jött, hogy sok minden alól megváltson bennünket. Halleluja! A szenvedés a bűn következményeként jött a világba, de Jézus azért jött, hogy az ördög munkáit lerontsa, ezzel megoldja a bűn problémát, és a bűn okozta rossz következményeket félretegye az útból. Elszenvedte helyettünk azt az ítéletet, amit nekünk kellett volna elszenvedni. Ennek ellenére szenvednek olyan dolgok miatt keresztények, amik miatt nem kellene, hogy szenvedjenek. A mai tanítás címe: Miért szenvednek a keresztények?

Alapjában véve tehát kétféle szenvedés van, amiről ma beszélni szeretnék. Az egyik, ami miatt nem kellene szenvedni. Aminek ellen kell állni. Amit el kell utasítani, aminek ellene kell menni. Amit nem szabad megengedni az életedben. Mert tudod, hogy ki vagy te Krisztusban, és nem a te osztályrészed a betegség, a szegénység, és nem a te osztályrészed a tragédia, és azok a fajta szenvedések, amelyek érik azokat, akik nem a Krisztusban vannak. Vannak olyan fajta szenvedések, amikbe bele kell állni, amiket fel kell használni, amikből erőt kell kovácsolni, mert megedz téged. Erőssé tesz, kifformálja a jellemedet. Acélossá tesz téged. A Szent Szellem tesz bizonyosságot arról, hogy melyik az, amelyiket el kell utasítanod, és melyik az, amit el kell viselned. 1Péter 2-ben azt olvassuk:

1Péter 2,19.

19. Mert az kedves dolog, ha valaki Istenre néző lelkiismerettel tűr keserűségeket, igazságtalanul szenvedvén.

Nagyon sokan vannak ezzel az Igével bajban. Nagyon sok téves teória épült erre, és az ehhez hasonló Igékre. Jézus szenvedett az üldözések miatt, és mi is szenvedünk az üldözések miatt. Jézus szenvedett a megváltói, helyettesítói munkájában azért, hogy mi ne szenvedjünk. Az Ő megváltása hármasság volt. Megváltott minket a szellemi halál alól, a betegség alól, és a szegénység alól. Nem kellene szenvedned ezek miatt. Ellen kellene állnod a betegségnek. Nem mondhatod azt, hogy Isten engem formál, nevel, és aláza tanít egy betegséggel. Mert ez egy világi bölcsesség, ez egy hamis tan. Nem igaz. Állj ellene ennek! Mert a betegség ellenség. A világ is tudja. A világ is küzd a betegségek ellen, neked is küzdened kell. Ellenállni. Nem engedheted, hogy uralkodjon feletted! A szegénység ugyanilyen. Ellen kell állni a hiánynak. Meg kell változtatnod a gondolkodásodat, látnod kell magad úgy, ahogy Krisztus megváltott téged, gyógyultan, egészségesen, mert Ő szenvedett azért, hogy neked ne kelljen ettől szenvedni. Ő szenvedett azért, hogy te gazdag legyél, gyarapodó legyél, bőségben éljél. Ezért nem kellene elfogadnod a hiányt. Nem kellene elfogadnod azt, hogy nélkülözöl. Ellen kell ennek állni, és mentálisan is, az elmédben, az Igéken magadat fel kell övezned, és a szádban kell lennie annak, amit Isten Igéje mond ezzel kapcsolatban.

Én gyógyult vagyok! Én egészséges vagyok! Isten áldása az enyém a Jézus Krisztusban, mert a Galata 3,13 mondja azt, hogy Krisztus váltott meg engem a törvény átkától, átokká tétetvén érettem. Mert meg van írva, hogy átkozott mindenki, aki fán függ. Miért? Ott a következő igevers, hogy az Ábrahám áldása a Krisztus Jézusban legyen a pogányoknak. Azaz rajtam, és rajtad. Ábrahám áldása. Mi az Ábrahám áldása? Egy párat már felolvastam már belőle, de van nekem itt egy listám, amit kiírtam tegnap. Nem olvasom fel az egészet, csak egy kicsit az elmédet szeretném egy picikét kiszélesíteni. Ábrahám áldása többek között, hogy Isten odaajándékozta neki az egész földet. Ez a tiéd a Krisztusban. Ó, sokkal jobb igazság ez, mint ahogy reagáltok rá! Sokkal nagyobb igazság. De mindjárt örvendezni fogsz még tovább is. Ábrahám áldása az ellenségeinktől való megszabadulás. Halleluja! Hallelujázzál, kérlek! A nyomorgatásból bőséggel való kihozatal. A gyógyulás és a szabadulás. A százszoros növekedés. A tizedfizetés áldásai. A természetfeletti aratás, a szellemi látások, az, hogy hallhatjuk és láthatjuk az Urat. Ábrahám áldása az egész házunknak az üdvössége! Isten irgalmasságát és kegyelmét bírjuk, Ábrahám áldása a törvény alóli felszabadítás. A végére még valami: híressé teszi a nevünket!

Ez az Ábrahám áldása, és ez a tiéd a Krisztusban! Ha valami ez ellen jön, akkor annak ellen kell állnod, el kell utasítanod, és azt kell mondanod, hogy nem! A Bárány vérével vagyok körbevétel! Ha betetted a lábadat, akkor takarodj ki innen! Erre rá kell állnod az elmédvel, rá kell állnod a gondolkodásmódoddal, és rá kell a beszédeddel, a szavaiddal. Mert nem lesz ez a tiéd, ha nem újítod meg a gondolkodásmódodat ez alapján! Ez az öledbe fog hullani? Nem fog az öledbe hullani. Miért nem hull az öledbe? Megvan ennek az oka. Amikor a zsidókat Mózes kivezette Egyiptomból az ígéret földjére, azt mondta nekik Isten már réges-régen, hogy nektek adtam azt a földet, vegyétek birtokba! Annyit kellett csak tenniük, hogy bemennek, és lemennek a strandra törülközővel, és csak élvezik az életet? Nem. Mi volt ott? Tele volt ellenséggel. De Isten azt mondta nekik, hogy nektek adtam azt a földet. A tiétek, vegyétek birtokba! Ugyanez a helyzet azokkal a dolgokkal kapcsolatban, amit Isten megszerzett a számodra. Ezeket Ő odaadta neked, de neked ezt birtokba vened!

Van ellenség, ami ez ellen van. De az alapigénk, amit fölolvastunk a legelején. Minden körülmények között, mi vagyunk a győztesek. Mi vagyunk azok, akik hatalomra jutunk. Mi vagyunk azok, akiken Isten dicsősége meglátszik minden nehéz helyzetben. Sőt, még többek vagyunk a győzteseknél! Halleluja!

Filippi 1,29.

29. Mert néktek adatott az a kegyelem a Krisztusért, nemcsak hogy higgyetek Őbenne, hanem hogy szenvedjétek is Őérette:

Húha! Vannak helyzetek, amikbe belekerülsz, annak ellenére, hogy nem akarsz belekerülni. Vannak az életnek olyan területei, ahol szenvedésként éled meg az életedet. Több oka lehet, hogy miért kerültél oda. De itt az Ige azt mondja, hogy hihetsz a Krisztusban, és az egy nagy kegyelem. De azt is írja, és ezt nem nagyon akarják az emberek, a keresztyének felfogni, és megérteni, hogy szenvedjél is Őérette. Mit jelent ez? Ilyenkor az emberek továbblapoznak, idejét múltnak tekintik ezt. Hadd mondjam el neked, Isten nem örvendezik abban, hogy te szenvedsz. Istent nem dicsóíti meg a te szenvedésed. De van valami, ami megdicsóíti Istent abban a szenvedésben, amelyen keresztülmész. Ez pedig a te isteni hozzáállásod abban a helyzetben, amiben vagy. Az a fajta hozzáállás, az a fajta mentalitás, amely volt a Jézus Krisztusban is, aki végigszenvedte a szolgálatát. Úgy is mondhatnám, hogy nem annak a fajta hozzáállásnak kell benned lenni, ami volt a zsidókon a pusztai vándorlás alatt. Mert bennük egy ilyen pusztaságmentalitás volt. Állandóan panaszkodtak, állandóan nyafogtak, siránkoztak, mindig más volt a hibás a helyzetért. Vagy Mózes, vagy Áron, vagy Isten. Mindig valaki más, ők nem. Ez nem az a fajta hozzáállás, amire neked szükséged van. Neked annak a hozzáállásnak kell a szívedben lennie, ahogy az alapigénk volt ma. Hogy bármilyen helyzetbe kerülök, én vagyok a győztes, sőt győztesnél több is vagyok Óáltala, aki engem szeretett! Ez a mentalitás, ez a hozzáállás megdicsóíti Istent. Halleluja! Addig, amíg ez a hozzáállás nem alakul ki benned, amíg nem tanulod meg dicsóítani Istent a nehézségek közepette is, akkor a nehézségek és a próbák hosszú ideig elhúzódhatnak az életedben. A zsidóknak át kellett menni a nehézségeken. Tizenegy nap lett volna az út. Egy rövid idő. Neked is át kell menni a pusztaságodon. De ez egy rövid idő, Isten átvezet rajta. Ők nem tanulták meg a leckét. Egy új nemzedéknek kellett felnőnie, mert a régieknek nem fért bele az elméjébe az, hogy Isten az Isten, és Ő képes rá, és Ő akarja. Vannak keresztyének, akik inkább meghalnak, mintsem hogy megalázzák magukat Isten előtt, és azt mondják, hogy Istenem, neked van igazad! Neked van igazad! Isten a szeretetnek az Istene. Miért akarja, hogy én szenvedjek? Miért dicsóíti meg Istent az, hogy én szenvedek?

1Péter 2,19–21.

19. Mert az kedves dolog, ha valaki Istenre néző lelkiismerettel tűr keserőségeket, igazságtalanul szenvedvén.

20. Mert micsoda dicsőség van abban, ha vétkeitekért tűritek el az arculverést? De ha jót cselekedtek és mégis szenvedve túrtök, ez kedves dolog Isten előtt.

Ha ez eddig nem volt hidegzuhany a számodra, akkor a következő Ige az lesz:

21. Mert erre hivattatok el, hiszen Krisztus is szenvedett érettetek, néktek példát hagyván, hogy az Ő nyomdokait kövessétek.

Hogy egy-két félreértést azonnal eloszlassunk, Jézus szenvedett-e szegénység miatt? Nem. Jézus szenvedett-e betegség miatt? Nem. Mit szenvedett Jézus? Üldöztetést azért, mert vállalta, hogy ki Ő. Ez az az üldöztetés, amit te is szenvedsz, és nekem is szenvednem kell. Egy másik fordítás azt mondja: A szenvedés elválaszthatatlan az elhívásunktól.

Jézus nagyon sok mindenen átment, amit igazából nem érdemelt meg. De mindegyiken egy nagyon jó hozzáállással ment át. Te is úgy érzed időnként, hogy nem ezt érdemelted. Miért ezt osztotta neked az élet? Vagy miért engedte meg Isten, hogy belekeveredj ebbe a helyzetbe? Jézust nagyon sok mindenen ment át úgy, hogy nem érdemelte meg azt a bánásmódot, ahogy vele bántak, de mindegyikben egy nagyon jó hozzáállása volt. Soha nem panaszkodott, soha nem nyafogott, soha nem vádaskodott, soha nem kritizált. A zsidók negyven évig a pusztában maradtak, mert nem tanulták ezt meg. Soha nem tanulták meg, hogy úgy menjenek át dolgokon, hogy jó hozzáállásuk legyen. Milliónyi keresztyén van, akik soha nem tanulják meg, hogy hogyan menjenek át bizonyos teszteken, bizonyos próbákon, bizonyos nehézségeken. Jézus dicsőségesen szenvedett anélkül, hogy panaszkodott volna. Bízott Istenben, hogy bárhogy is

van, bárhogy is lesz, Ő a győztes. Benned is ki kell, hogy alakuljon ez a mentalitás! Meg kell tanulnod, hogy amikor nehéz helyzeteken mész keresztül, akkor nagyon-nagyon figyelj oda arra, hogy mi jön ki a szádon. Jézus az egész megváltói munkát tönkretelhette volna, ha nem a megfelelő szavakat mondja, vagy nem fogja be a száját akkor, amikor neki csöndben kellett maradnia, és visszavág, és odavág, és a saját igazságát mondja el. Tönkretelhette volna az egész megváltói munkát. Ésaiás könyvében gyönyörűen van leírva:

Ésaiás 53,7.

7. Kínztatott, pedig alázatos volt, és száját nem nyitotta meg, mint bárány, mely mézsárszékre vitetik, és mint juh, mely megnémul az öt nyírók előtt; és száját nem nyitotta meg!

Ez volt Ő. Tudod-e, hogy hogyan tette ezt meg? Hozzád hasonló emberként. Nem mint Isten Fia, hanem mint a szellem által felkent *ember*. Te is a Szellem által felkent ember vagy. Ki kell, hogy alakuljon benned egy kép saját magadról, hogy igen, ezt én is meg tudom tenni, mert arra lettem elhívva, hogy úgy járjak, úgy viselkedjek, úgy éljek, ahogy Jézus is! Ha kell, örülök, és örvendezek, és dicsőítem Istent mindenhol és mindenben, és ha kell, végigmegyek a szenvedéseken, és akkor is örülök, és dicsőítem Istent mindenben, mert Ő az, aki velem van! Mert megéri.

Tehát szenvedhetnek a keresztények amiatt, hogy az ördög hazugságai becsapják őket, és nem tudják, hogy kik ők a Krisztusban. Ezért szenvednek betegségtől, szegénységtől, mindenféle ördögi dologtól, és van, amikor szenvednek az üldözések miatt, a szégyen miatt, a csúfolódás miatt, a kárhoztatás miatt. De van még valami, amivel készültem a mai napon nektek, ami miatt szenvednek a keresztények. Ez pedig valaminek az elmulasztása. Elmulasztanak valamit, és én úgy hiszem, hogy erre nagyon sok minden visszavezethető. Az én tanításaim, hogyha láttál engem az elmúlt hetekben, hónapokban, években, leginkább arról szólnak, úgy hiszem, Isten ebben használ engem, hogy hogyan tudok segíteni a keresztényeknek abban, hogy gyakorlati módon megéljék a hitüket. Miben kell változniuk, hogyan tudnak felnővekedni, éretté válni, és hogyan jutnak el arra a helyre, abba a pozícióba, amikor képesek és készek elfogadni Isten áldásait. Ennek van egy alapigéje. Egy olyan alapigazság, amit életünkben, a szolgálatunkban, az egész keresztény életünkben nagyon sokat hallottunk, de nagyon kevesen veszik ezt komolyan. Nagyon kevesen szánják oda magukat erre, és nagyon kevesen értették meg ennek a lényegét, mert ez fájdalommal jár. Mert ez szenvedéssel jár. Isten mondja ezt neked ma:

Róma 12,1.

1. Kérlek azért titeket atyámfiai az Istennek irgalmasságára, hogy szánjátok oda a ti testeteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul, ez legyen a ti józan szolgálatotok.

Ez kedves Isten előtt! Mit jelent ez? Nem azt jelenti, hogy korbácsolnod kell magad, mint ahogy néhány fanatikus ostorral csapkodja saját magát, és folyik a vér a testük minden pontjából, mert azt mondják, hogy Jézusért szenvednek. Ez egy ostobaság! Nem kell magadat zárkába zárnod, és nem kell kolostorba se vonulnod azért, hogy a világ bűneiért te szenvedjél. Vannak, akik ezt teszik a mai napon is. Nem kell vezekelned neked azokért, amikért Jézus vezekelt. Ez nem erről szól. Az Ige arról szól, hogy van neked egy hústest indulatod. Van neked egy saját természetes éned. Van neked egy saját akaratod. Vannak saját érzelmeid, van egy egőd. Van egy én-tudatod, és van egy meg nem újított gondolkozásmódod. Ez az, amit keresztre kell feszítened, az ént! Ez szenvedéssel jár. Amikor nem a tiéd az utolsó szó. Amikor nem úgy van, ahogy azt te akarod, hanem úgy, ahogy Isten akarja. Amikor azt teszed, ami helyes akkor, amikor nem érzed úgy, hogy azt kell tenned, vagy azt akarod tenni. Amikor minden körülmények között azt teszed, ami jó, helyes, és erkölcsös. Akkor is, amikor minden érzelmed háborog ez ellen. Ez a test megfeszítése, többek között. Ez fájdalommal jár, és egy bizonyos fajta szenvedéssel jár. Mert lemondással jár, mert áldozattal jár. Mert oda kell szánnod az idődet, oda kell szánnod az energiádat, az erőforrásaidat, hogy a saját magad én-

tudatát, az egyént háttérbe szorítsd, és a másikat helyezd előre, ha kell. Hogy Istent helyezd előre. A keresztények, ha ezt megteszik, akkor szenvednek. De mondom neked, ha nem mérsz keresztül ezen a szenvedésen, ha nem vagy hajlandó megfizetni ezt az árat, hogy saját magadat háttérbe szorítsd, hogy az énedet megfeszítsd, akkor gyenge leszel, akkor a hitedben és a szellemedben gyenge leszel! És jön a sátán a hazugságaival, és rád teszi, rád nyomja azokat a szenvedéseket, amikből Jézus megváltott. De nem leszel képes ellenállni, mert testi vagy. És szenvedni fogsz, azért, mert nem szenvedted meg a testedben azt, amit meg kellett volna. Az emberek menekülnek: Nem akarok Igét tanulmányozni, nem akarok hűségesen, odaszántan gyülekezetbe járni! Nem akarom kinyomni a tévét, amikor az Úr szól, hogy most vonuljak el, és imádkozzak! Nem akarok hajnalban felkelni, nem akarok későig fennmaradni, hogy Igét tanulmányozzak, vagy olvassak! Nem akarok elmenni az evangelizációra, nem akarok megbocsátani neki! Nem akarod megfeszíteni magad, hogy ne irigykedjél, és ne pletykáldj a másokra. Mert a test ezt mind akarja. A test mindig a szellem ellen törekszik. Ha nem vagy hajlandó végigmenni ezen a szenvedésen, hogy a testedet fegyelemben tartsad, ha nem vagy hajlandó ezt megtanulni, akkor más miatt fogsz szenvedni! Ezért szenvednek nagyon sokan keresztényként.

A mai alkalom címe: Miért szenvednek a keresztények? De az is lehetne, és gondoltam is, hogy ez legyen: Miért *nem* szenvednek a keresztények a hústest megfeszítése miatt? Miért nem hajlandóak erre? Azért, mert ez egy önkéntes dolog, ezt nem Isten helyezi rád. Mondják azt az emberek, kiforgatva az Igét, hogy: Megvan a kereszt, amit Isten rám tett, és én emiatt szenvedek! Ez egy hazugság! Jézus azt mondta: Ha valaki énutánam akar jönni, vegye föl a maga keresztjét, és kövessen engem! Mit mond itt? Ő maga vegye fel! Nem Jézus helyezi rád, a kereszt hordozása önkéntes. A te választásod. És ha nem vagy erre hajlandó, akkor lesznek olyan szenvedések, amikből Jézus ugyan megváltott, de nem leszel képes ellenállni. Ki fog játszani téged, ki fog használni téged. És csodálkozol, hogy: De hát miért, Uram! Miért? Hiszen gyülekezetbe járok! Még adakozó is vagyok! Hűségesen itt vagyok húsz éve! Miért szenvedek? Azért, mert neked az Úr húsz éve mondja, hogy feszítsd meg az énedet! Vedd föl a keresztet! Ha nem vagy erre hajlandó, elárulod magad. Hogyan? Sértődékeny vagy, irigykedő vagy, pletykás vagy. Tíz, húsz, harminc éve kereszténnyé emberek ilyenek! Nem mondom azt, hogy ezt egyszer kell megtenni, és utána soha nem lesz ezzel dolgod. Ez egy élethosszig tartó folyamat. Minden napon. Pál azt mondta, hogy halál révén állok minden napon. Minden nap alávétésben tartja a testét, hogy azt tegye, ami a helyes, akkor is, amikor nincsen hozzá kedve. Azt tegye, azt szólja, azt beszélje, vagy akkor ne beszélje, amikor nem kell. Tudod, az szenvedés, amikor valaki fölidegesít, ha valaki felbosszant, és te úgy megmondanád neki a magadét, és úgy kiárasztanád rá a saját igazadat. Tudod, mi történik, amikor kiárasztod a saját magad igazát, és megmondod a magadét? Megkönnyebbülsz. Á, megmondtam neki a magamét! Igaz, vagy nem igaz? Ki az, aki megkönnyebbül? A test, a hústest indulata. De szenvedés befogni a szádat! Egy szenvedés hagyni, hogy a másiké legyen az utolsó szó. De ezt meg kell harcolnod! És ami a gyönyörűség, hogy minden nap meg kell harcolnod! Halleluja! De mindezek fölött győzteseknél is többek vagyunk Óáltala, aki mindvégig szeretett.

Érted a lényegét, ugye? Miért nem szenvednek a keresztények? Sokkal többet kellene szenvedni ilyen értelemben! Amikor megtanulsz valamit működtetni, az elején kínlódással jár. És lehet, hogy hetekig, hónapokig, évekig tart ez a kínlódás, de aztán úgy belejössz, hogy utána már rutinná válik, és nem okoz neked nagy nehézséget. Ezt egyszer kell igazán elhatároznod. Ebben az elhatározásban kell mindig megújulnod, és tenned, és akkor ez válik a természetessé. Hogyha valaki bunkó volt veled, akkor nem reagálsz ugyanúgy, mint ahogy reagáltál rá öt évvel ezelőtt. De ha nem teszed meg, akkor egy hét múlva, egy hónap múlva, egy év múlva, és tíz év múlva is ugyanezek a problémáid lesznek, hogy sértődékeny leszel, egy mimóza virág, mert nem vagy stabil az érzelmeidben. Sok keresztény van, aki a

jellemében fejletlen, irigykedő, viszálykodó, pletykálkodó, és szenvednek is az ördög ravaszságától, mert nem tudnak ellenállni. De ha hajlandó vagy megfizetni az árat, akkor mondom neked – így szó szerint értsd, ahogy mondom – nagy dicsőség a jutalmad! A dicsőség a tied! Értd ezt jól! Nehogy azt mondd, és azt hidd, hogy én elveszem Istentől a dicsőséget! Tied lesz a dicsőség.

Mindjárt elolvassuk az Igéket ezzel kapcsolatban. Ahogy biztosan eljön a hajnal után a nappal – mert ez ezer százalék, hogy ma nappal van, mindjárt dél –, eljön az éjszaka, és biztosan el fog jönni a reggel. Egyetértünk ebben? Ugyanúgy biztos az is, hogy a tested megfeszítése után, az odaszánás után, a tested megfegyelmezése után meg fogod a dicsőséget tapasztalni. Ugyanúgy biztos ez is! Sokan vágnak rá, szeretnék ezt a dicsőséget, de nem hajlandóak az előtte lévő megtenni.

2Korinthus 4,8–11. 17.

8. Mindenütt nyomorgattatunk, de meg nem nyomorítottunk; kétségek között vagyunk, de nem esünk kétségbe;

9. Üldöztetünk, de el nem hagyatunk; tiportatunk, de el nem veszünk;

10. Mindenkor testünkben hordozzuk az Úr Jézus halálát, hogy a Jézusnak élete is látható legyen a mi testünkben.

11. Mert mi, akik élünk, mindenkor halálra adatunk a Jézusért, hogy a Jézus élete is látható legyen a mi halandó testünkben.

17. Mert a mi pillanatnyi könnyű megpróbáltatásunk igen nagy örök dicsőséget szerez nekünk;

A mi pillanatnyi szenvedésünk a tested megfeszítése, hogy alávetésben tartod. Az, hogy üldöznek, a családod, a szomszédod, és a munkahelyeden, a rokonságban szektásnak, meg idiótának, meg elmebetegnek, meg bolondnak neveznek, ez egy szenvedés az érzelmeidnek. De a Biblia azt mondja erről, hogy ez egy pillanatnyi szenvedés. Ez a szenvedés a te számodra örök dicsőséget hoz.

A Róma 8,17–18. rólunk szól, hogy örökösök vagyunk.

Róma 8,17–18.

17. Ha pedig gyermekek, örökösök is; örökösei Istennek, örököstársai pedig Krisztusnak; ha ugyan vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt is dicsőüljünk meg.

18. Mert azt tartom, hogy amiket most szenvedünk, nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, mely nekünk megjelentetik.

Nem arról a dicsőségről beszélek, ami Jézust illeti, természetesen. Ő a megöletett Bárány, Ő az, aki méltó arra, hogy vegyen dicsőséget, tiszteletet, áldást. De az Ige azt mondja, hogy van valami jutalma annak, ha te hajlandó vagy felvenni a keresztedet, ha önkéntesen hajlandó vagy ezt megtenni. Ne higgy a sátán hazugságainak és a tévtanítóknak, akik azt mondják, hogy Isten azért adta rád ezt a betegséget, hogy ezt cipeljed, alázatra tanítson, mert ez a te kereszted! Vagy azért születél ilyen szegény családba, vagy ilyen rossz körülmények közé, hogy ezt végigcipeld az egész életedben. Ez egy hazugság! Nem igaz! Ennek ellen kell állni, el kell utasítani! Ki kéne jelentened nap mint nap, hogy: Tudom, hogy ki vagyok a Krisztusban! Tudom, hogy ki vagyok én a Krisztusban. Még ha nem is tudod most, határozottan jelentsd ki: Tudom, ki vagyok a Krisztusban! Én a győztes vagyok a Krisztusban! A Bárány vére megmosott engem! Én a megigazult vagyok! Én ebbe az igazságba születtem bele. Ez az enyém!

Mi lenne, hogyha így beszélnél nap mint nap? Mi lenne, hogyha ezek jönnének ki a szádon? Mi lenne, hogyha bátorságot vennél magadra, és nem pufogtatnád a meleg levegőt, hogy „én így keresztény, úgy keresztény vagyok”? A szenvedés képes arra, és kész arra, hogy nyilvánvalóvá tegye a szívedet. Ezt nagyon sok éve látom és figyelem – saját magamon is –, hogy ha bizonyos emberek bizonyos helyzetbe kerülnek, nyomás alá, akkor ez nyilvánvalóvá teszi a szívüket. Nyilvánvalóvá teszi az odaszántságukat, az elkötelezettségüket. Gyakorlatilag mondhatni azt, hogy a szenvedés leleplez téged. Megmutatja azt, hogy hol vagy. Mert

ahogyan reagálsz a nehézségekre, az mutatja meg, hogy egy lázadó ember vagy-e, vagy pedig a körülmények ártatlan áldozata. Évek óta figyelem ezt. Nem tudatosan, csak így visszagondolva mindig figyeltem, hogy ha az emberek belekerülnek bizonyos helyzetekbe, hogyan reagálnak rá. Elárulja azt, hogy mi van benned, hogy mennyire vagy megalapozva. Az az igazság, hogy sokan nem feltétlenül tudjuk teljesen, hogy igazán mi van bennünk addig, amíg az nincs próbára téve az az elkötelezettség, az az odaszánás.

Isten hív, Isten kéri tőled, hogy áldozd föl magadat Őérte. Ennek az a következménye, hogy az Ő dicsősége megnyugszik rajtad, és a te szolgálatodon, és az Ő ereje ki tud áramolni. „Hogyha hajlandóak és engedelmesek lesztek, e föld javaival éltek” – írja ezt Ésaíasban az 1,17. Sokakban megvan ez a hajlandóság, csak mikor odaérnek, hogy engedelmeskedni kellene, akkor erre nem hajlandóak. Sokak pedig a törvény szerint engedelmesek, de nincs benne a szívük hajlandósága, nem kész a szívük rá. Megteszik, mert a törvény azt mondja, hogy ezt kell tenni. Gyönyörűséges látni azt, hogy vannak emberek, szolgálatok, életek, amelyek megváltoztak azért, mert hajlandóak voltak elmélyedni az Igében, és hajlandóak voltak arra, hogy az Ige uralmat vegyen az elméjük, a lelkük, a testük felett teljesen. A szívükbe ültetett Ige gyökeret vert, felnövekedett, megerősödött, és sok gyümölcsöt hozott, és hoz a mai napon is.

Én hiszem, hogy te is olyan ember akarsz lenni, akinek az életén meglátszik a sok gyümölcs. Mert Jézus azt mondta, hogy abban dicsőíttetik meg az én Atyám, hogy ti sok gyümölcsöt teremtek. Jézus soha nem volt legyőzött, soha nem volt vesztes. A tanítványok sem, Pál sem. Mégis sokat szenvedtek. Sőt, volt olyan, amikor Isten utasítására mentek valahova, és tették azt, amit Isten mondott nekik, és így kerültek bajba, és börtönbe kerültek. Nem mondták azt, hogy: Uram, hát miért nem védtél meg bennünket? Meg van írva a 91-es zsoltárban, hogy semmi veszedelem nem illet minket. Testvérem, első körben tudd meg, hogy Isten akaratában vagy-e? Ha nem akkor kerülj oda! Tedd azt, cselekedd azt, amit Isten kér tőled, ami az Ő akaratában van! Ha tudod, hogy benne vagy Isten akaratában, akkor mindenben menj keresztül! Mindegy, mi történik veled, dicsőítsd mindenben Istent! Meg fogod látni a gyönyörűséges dolgokat, és meg fogod látni azt is, hogy nem mindenkinek fog ez tetszeni. De ha felkészült vagy erre, stabil vagy az érzelmeidben, szilárd vagy, megalapozott vagy, akkor könnyedén fogsz ezen keresztül menni. Mint az anyuka, aki készül arra, hogy kilenc hónap után megszüli a gyermekét, és már forgatja az elméjében, hogy azért ez nem kis felelősség! Sokan bólogattok, anyukák vagytok, nagymamák vagytok. Én férfiemberként nem tudom ezt úgy megítélni, mint ahogy egy édesanya tudna erről beszélni. Csak próbálom magamban összerakni, hogy ez egy nagy áldozattal jár.

Ne értsétek félre, mert tudom, hogy sokan nem így álltatok hozzá, és nem így álltok hozzá. De egy gyermek nevelése – főleg amikor még kicsi – bizonyos értelemben szenvedéssel is jár. Mert föl kell kelni hozzá éjszaka, a pelenka nem virágillatú, és aztán sír, utána meg ordít, utána meg bekakil, és akkor kezdődik az egész előlről. Még akkor is szereted őt, de amikor eltelik egy hét, egy hónap, fél év, és a gyermeknek esetleg fáj a pocija, vagy nem tud úgy bőfizni, ahogy kellene, akkor szenvedésként éled meg azt. A szemeid karikásak, a ráncaid megduplázódtak, a tested másképpen néz ki, mint a fogantatás előtt, de azt mondd, hogy mindent megér! Mindent megér ez a fajta szenvedés, mert van előtted egy cél, és ez a cél motivál téged. Van előtted egy cél, hogy ezt a gyermeket felneveld, hogy tápláld, megadd neki mindazt, amire szüksége van. Ezért föláldozod magad, a kényelmedet őérte. Amikor enni kell, akkor ő eszik először, nem pedig te. Amikor venni kell valamit, akkor először neki veszed meg, és utána gondolsz magadra. Mi ez, ha nem áldozat? Mi ez, ha nem egy bizonyos fajtája az „én” háttérbe szorításának?

Ugyanezt kéri tőled Isten, hogy Őérette tedd meg! Képes vagy rá! Ha van egy célod, akkor van hozzá egy motiváció is. Mi az, amit el szeretnél érni? Mi az, amit akarsz? Mi az, amit szeretnél? Feszülj annak neki, és fizess meg annak úgy az árát, hogy a saját magad én-tudatát

háttérbe teszed! A szellem élet, a test pedig veszedelem – mondja az Ige. A kettő mindig egymás ellen van. A test hangos, a test ordibál, a test éhes. Az egyik legjobb dolog arra, hogy alávetésben tartsad, hogy megtanítsd a testednek, hogy „az van, amit én mondok”, hogy megvonod tőle az egyik legfontosabb, legalapvetőbb biológiai szükségletet, az ételt. Azt mondod: Én nem vagyok testi, én nem, én tudom magam koordinálni, és mindent el tudok viselni! Ne egyél két napig semmit. Meg fogod hallani a tested kiáltását és jajveszékését. Azt gondold, hogy a böjt egy gyönyörűsége szellemi dolog. Nem, testvérem, amikor elkezded, az egy kínlódással teljes szenvedés! Mert a tested szenved, és lehet, hogy még a fejed is megfájdul. De hajlandó vagy erre? A böjttel nem Istent veszed rá valamire, hogy végre mozduljon az életedben, hanem ráveszed a saját testedet arra, hogy engedelmeskedjen Neki.

Mint ahogy Joyce Meyer szokta mondani, sokkal jobban prédikálok, mint ahogy reagáltak rá! Én ezt magamtól soha nem mondtam volna, tőlem nem hallod, nyugodjál meg. A szenvedés nem a gyengeség jele. A szenvedés nem a vereség jele. Jézus soha nem volt legyőzött, mégis nagyon sokat szenvedett. Azok a keresztények, akik soha nem szenvedik el a testük alávetésének fájdalmait, soha nem lesznek érettek.

1Péter 4,1–2.

1. Minthogy azért Krisztus testben szenvedett értünk, fegyverkezzetek fel ti is azzal a gondolattal, hogy aki testét fegyelemben tartja, megszűnik a bűntől;

2. Hogy többé ne embereknek kívánságai, hanem Isten akarata szerint éljétek a testben hátralevő időt.

A régebbi fordítás azt mondja, hogy aki a testében szenved. Ez nagyon könnyen félreérthető, mert arra utalhat, hogy a betegségtől szenved a tested. De az Ige nem azt mondja, hanem azt, hogy fegyverkezz fel azzal a gondolattal, hogy aki a testét fegyelemben tartja – a test megfegyvelése egy bizonyos fajta szenvedéssel jár –, az megszűnik a bűntől. Néha úgy érzed, hogy vannak bizonyos dolgok, amiket nem szeretnél megtenni, mégis megteszed, és emiatt vádoló magad. Hogyan tudnál leszokni bizonyos rossz szokásokról és hibákról? Ezen kívül vannak bizonyos bűnök, amiket te bűnök nevezel. Ezeket nem szeretnéd elkövetni, de nem tudod kikerülni, mert a tested gyenge. Akkor ott van Jézus örök érvényű szava, hogy: Vigyázzatok, és imádkozzatok, mert a szellem ugyan kész, de a test erőtlen. Fegyvelmezd meg a testedet, és máris megszüntél a bűntől.

Római levél 8,18.

18. Mert azt tartom, hogy amiket most szenvedünk, nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, mely nekünk megjelentetik.

Engedd el azt a gondolatot, hogy ha szenvedsz valamitől valami miatt, akkor arra gondolsz, hogy biztosan kiestél Isten akaratából! Lehetséges, hogy igen, de egyáltalán nem biztos. Felejtsd el azt a gondolatot, hogyha szenvedsz valamitől, akkor csődöt mondtál! Mondom neked, ismétlem, hogy a tanítványok a szolgálatukat nagy szenvedések közepette vitték végig. Jézus is a szolgálatát, mert felvállalta, hogy ki Ő, nagy szenvedéseket élt át. Mennyi szenvedést élt meg Jézus harmincéves koráig? Semennyiről nem ír a Biblia, de amikor elkezdte a szolgálatát, akkor fölvette a keresztyét. A tanítványok is fölvtették a keresztyüket. Neked is van erre lehetőség. De ez egy dicsőséges dolog, mert valami jót hoz neked. Képesé és erőssé tesz téged arra, hogy ellenállj azoknak a dolgoknak, amik rossz szenvedést akarnak rád helyezni. Néha szenvedés a szolgálónak beleállni a szolgálatba, leülni gyakorolni, leülni megtanulni a dalokat, kigyakorolni az akkordokat. Kínlódás, a test nem akarja ezt. Ha hajlandó vagy erre, meg fogod látni a gyümölcseit. Ha nem, azt is meg fogod látni. Mert egy kínlódás lesz, egy szenvedés, de nem az a fajta szenvedés, ami akkor lett volna, ha önként megteszed.

2Timótheus 3,12.

12. De mindazok is, akik istenfélően akarnak élni Krisztus Jézusban, üldöztetni fognak.

Igazából én úgy hiszem, hogy minél inkább szellemi vagy, annál inkább örvendezel ennek. Minél inkább testi vagy, ez annál inkább fájdalmas, és bár ne lenne ott. Sőt, tovább lépek, egypáran értitek, egypáran nem. Minél inkább szellemi vagy, alig várod, hogy mikor jön a következő szenvedés, aminek alávetted magad, mert tudod, hogy az valami jót hoz neked. Tudom, hiszem, hogy el lehet ide jutni. Nem a panaszkodás, nem a nyafogás, és nem az önsajnálát által, hanem úgy, hogy aláveted magad teljesen Istennek. A test megfeszítése érzékennyé tesz Isten dolgaira, érzéketlenné fog tenni a világ dolgaira. Ne legyél megtévesztve! Vannak olyan emberek, akik saját hibájukból szenvednek. Vannak olyan emberek, akik saját hibájukból haltak meg. Kerülj bele Isten akaratába, és ha ott vagy, akkor szenvedd el a nehézségeket! Erre bátorítja Pál Timótheust a 2Timótheus 2-ben.

2Timótheus 2,3–4.

3. Szenvedd el velem együtt a nehézségeket, mint a Jézus Krisztus jó katonája.

4. Egy harcos sem elegendik bele az élet dolgaiba; hogy tessék annak, aki őt harcosává fogadta.

Soha, de soha nem lenne szabad, hogy megkeseredj a nehézségek miatt! Soha nem szabadna megkeseredned a fájdalmak miatt! Megéri Krisztusért szenvedni? Megéri belefektetni Isten királyságába? Mindenképpen igen. Határozottan, duplán, ötszörösen, százszorosan igen, igen, igen! Megéri!

Zsidó 10,32–39.

32. Emlékezzetek pedig vissza a régebbi napokra, amelyekben, miután megvilágosítottatok, sok szenvedéssel teljes küzdelemben kitartottatok.

33. Mivel egyfelől gyalázásokkal és nyomorgatásokkal látványossággá lettetek, másfelől közösséget vállaltatok azokkal, akik így jártak.

34. Mert a foglyokkal is együtt szenvedtetek, és vagyontok elrablását is örömmel fogadtátok, mivel tudtátok, hogy néktek jobb és maradandó vagyontok van a mennyekben.

35. Ne dobjátok el hát bizodalmatokat, melynek nagy jutalma van.

36. Mert állhatatosságra van szükségetek, hogy az Isten akaratát cselekedvén, elnyerjétek az ígéretet.

37. Mert még vajmi kevés idő, és aki eljövendő, eljön és nem késik.

38. Az igaz pedig hitből él. És aki meghátrál, abban nem gyönyörködik a lelkem.

39. De mi nem a meghátrálás emberei vagyunk, hogy elveszünk, hanem a hitéi, hogy életet nyerjünk.

Nagyon sok igevers van, ami ide kapcsolható. Én elkezdtem ezt tanulmányozni egy pár hete, és megdöbbentem, milyen sok Ige foglalkozik ezzel.

Róma 8,35–37.

35. Kicsoda szakaszt el minket a Krisztus szerelmétől? Nyomorúság, vagy szorongatás, vagy üldözés, vagy éhség, vagy meztelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver-é?

36. Amint meg van írva: Teéretted gyilkoltatunk minden napon, olybá tekintenek, mint vágó juhokat.

37. De mindezekben több, mint győztesek vagyunk Őáltala, aki minket szeretett.

Adjatok dicsőséget Istennek! Dicsőítünk téged, mennyei Atyánk, hogy itt állunk előtted. Megköszönjük Neked az Igéd világosságát, amely oktatja az együgyűt. Megköszönjük Neked azt, hogy világosságot gyújtottál a szívünkben ezeken az Igéken keresztül arról, hogy mi az utunk, mi a feladatunk, mi a következő dolog, amire oda kell szánnunk magunkat. Elhatározzuk a szívünkben, Atyám, hogy meghalljuk a Te szódat, készségesek és engedelmesek leszünk. Hálát adunk Neked előre, hogy megláthatjuk a Te dicsőségedet, Jézus nevében. Ámen. Halleluja!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.